

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวความคิดในการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ โดยมุ่งที่จะสร้างความสมดุลแห่งผลประโยชน์ระหว่างสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์กับประโยชน์สาธารณะ โดยรวม เพื่อให้คนในสังคมได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ และศึกษาการใช้งานลิขสิทธิ์สำหรับคนพิการ โดยศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของคนพิการในการใช้งานลิขสิทธิ์ ตลอดจนศึกษากฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในการให้สิทธิแก่คนพิการเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากการศึกษาสรุปว่า งานลิขสิทธิ์มีความจำเป็นต่อคนพิการ ทั้งในส่วนของการใช้งานลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา รวมถึงการนำงานลิขสิทธิ์ไปใช้ประโยชน์ในด้านของการทำงานหรือเพื่อนำไปประกอบอาชีพ แต่เนื่องจากคนพิการนั้นมีข้อจำกัดในด้านร่างกายที่แตกต่างไปจากบุคคลธรรมดาทั่วไป และปรากฏว่างานลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันบางประเภท คนพิการไม่สามารถที่จะเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ในรูปแบบทั่วไปได้ เหมือนบุคคลธรรมดา อีกทั้งยังไม่มีผู้ผลิตสื่องานลิขสิทธิ์สำหรับคนพิการไว้โดยเฉพาะ หรืออาจจะมีการผลิตสื่อสำหรับคนพิการแต่ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด จึงทำให้คนพิการมีข้อจำกัดในการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ ดังนั้นการที่คนพิการจะเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ได้จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์เข้ามาให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง สถานศึกษารวมถึงองค์กรต่างๆ เพื่อคนพิการ ในการที่จะมาดัดแปลงงานลิขสิทธิ์ให้อยู่ในรูปแบบของสื่อที่

คนพิการสามารถที่จะเข้าถึงงานนั้นได้ เช่น อักษรเบรลล์ หรือหนังสือเสียง สำหรับคนพิการทางการมองเห็น หรือใช้ภาษามือประกอบการบรรยาย หรือจัดทำคำบรรยายเป็นตัวอักษรแทนเสียงบรรยาย สำหรับคนพิการทางการได้ยิน เป็นต้น ดังนั้นหากคนพิการมีความจำเป็นในการที่จะเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ ก็จำเป็นที่จะต้องมิบุคคลอื่น เข้ามาให้ความช่วยเหลือแก่คนพิการ เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในส่วนของข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ที่บัญญัติให้สิทธิแก่สาธารณชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมและจ่ายค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว เห็นว่าบุคคลธรรมดาทั่วไปนั้นสามารถที่จะเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ แต่ในส่วนของคนพิการจำเป็นที่จะต้องมิบุคคลอื่นเข้ามาให้ความช่วยเหลือเพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ ซึ่งการกระทำเพื่อประโยชน์ของคนพิการดังกล่าวนี้ยังไม่มิตบทบัญญัติของกฎหมายที่ชัดเจนและเอื้อประโยชน์ต่อคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ได้เท่าที่ควร

ดังนั้นจึงสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมาตรา 55/1 โดยบัญญัติให้ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตใช้งานลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ต่อคนพิการ ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยให้คณะกรรมการลิขสิทธิ์มีอำนาจในการกำหนดเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขของการใช้ลิขสิทธิ์ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร อันจะเป็นประโยชน์แก่คนพิการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในงานลิขสิทธิ์

This thesis investigates the conceptual framework governing the Extension of copyright protection. The researcher is concerned to strike a balance between the rights of those who own copyrights and serving the interests of the public by permitting extended access to copyrighted work in special cases. Particular consideration is given to using copyrighted work to benefit the physically challenged. Finally, the researcher attends to problems in and challenges to the physically challenged in reference to having access to copyrighted works. Relevant laws concerned with the physically challenged are also studied in regard to the right of the physically challenged vis-à-vis efforts to enhance their quality of life.

Findings are as follows:

The physically challenged must have access to copyrighted works for

educational purposes and to be able to earn a living. However, the physically challenged have physical limitations which differentiate them from ordinary people. The upshot is that certain kinds of currently available copyrighted works cannot be accessed by the physically challenged.

In addition, there are no manufacturers producing copyrighted media specifically designed for the physically challenged. Although certain types of media may be produced for the physically challenged, there are inherent limitations to this process, which in effect prevents them from accessing certain media. Accordingly, concerned parties, including parents, educational institutions, and various organizations for the physically challenged, have found it necessary to provide assistance through modifying copyrighted works such that they can be accessed by the physically challenged. These works include books in Braille or audio books which can be used by the visually physically challenged. In other cases, sign language has been used in lectures or subtitles in audiovisual presentations as a surrogate for sound in presenting lectures to those who are physically challenged in respect to hearing, etc. In any event, for those who are physically challenged, it is necessary that they be given aid so as to be able to access copyrighted work pertinent to their needs.

The consideration of the Copyright Act B.E. 2537 (1994) in regard to an exception to the stipulation pertaining to the violation of copyrights that has the provision to give the right to the general public in an access and use of copyrighted works without having consent and without paying to the copyright owners found that the general public can access and benefit from

existing copyrighted works without limitations in regard access. However, the physically challenged need to have other people to give them assistance for an access and benefits of the copyrighted works. The action for the benefits of the physically challenged does not have any provision in the law in a clear manner which will benefit the physically challenged for an access and benefit from copyrighted works.

Therefore, it is necessary that an amendment to the Article 55/1 be made by giving a provision that anyone wishing to ask for permission to use copyrighted works for the benefits of the physically challenged should file a request to the Director-General by allowing the copyright committee to have the authority in designating the payment and conditions of the use of copyrighted works. However, it must not be an action for profits. It should benefit the physically challenged in having an access and the use from such copyrighted works